ära võtma." Kuninga tütar tenas nõida hää opetuse eest, andse talle hää waiwapalga ja läits sīs kodu.

Kõtun nakas nüid ta suure hoolega pidu wasta walmistama. Kui kõik iluste walmis olli tettu, kutsuti palla ülempit ja alampit pidu ost osa võtma. Aga Peepu olli kõige soojima sõnumega pidule kutsutu. Peep läits, ilma et õnnetust ~~ette~~ ~~ales~~ wõinu aimata.

Pidu pääl anti Peebule iks kõige rahkemp viina ette. Ehk kül Peep weidi viinaarmastaja olli ja wäega arwaste teda jõie, siski jäi tema purju; sest et temale ütte wiisi pakuti ja tema ega kord pakmist weiti wiisi wasta wõtse, aga wiimate iks wiina wõim teda wõitse. Wiimate, kui ta joba nii purju jäie, et oma jala pääl enamp es jõua saista, laske kuningatütar teda omil sulasil ütte esiärialiste kambrede wiia, kos ta Peebu raha-koti ära riise.

Nüid olli Peep ütte kõrraga waeses mehes tettu, selleperast et ta raha allik kuningatütre peon sīpel. Kui ta wiina haigusest üleslässi läits ta ommi sõpru manu ja warast sõiäl näide asja, nenarätti ja pasuna, ära. Kuningatütrele kätte marmite tujun tull ta jälleki nenaräti warju all ilma kelleki nägemata hää tubli malgaga kuninga kotta, pidule. Sääl nägi ta ka tõiste pidulifte hulgan niga enneki, kuningatütart tallitawat ja ütte wiisi naatwat. Nüid mõtel Peep, et mis ta piasi tegema, et kõige parempide

kuningatütrele saassi kätte massa. Wiimate lõidse ta sea nõuu ja see olle, ega kõrd kui kuningatütar mõnda viina klaasi tühendas sāse talle üits mats ahust selga, sest et lööjat mitte konnegi nätä es ole.

Kuningatütar läits nüid jälleki nõia manu nõuu küsima. Nõid selet: Sinu pesja ei ole muu keaki, kui see, keda sa kaardi mängmisega konagi es wõida ja kelle käest sa rahakoti ärä wõtid. Selleperast om ta nägemata, et tal üits nenarät om. Kui sa tema käest nenaräti kätte saasti, sis ~~om~~ wõissi teda kelmi ega üits näta. Aga nenarätti ei saa sa muidu kui piat warjust, mis ütsinda saina pääl nätä om, kinni wõtma."

Kuningatütar tenas nõida hää nõuu eest ja rutas sīs pidulifte hulka. Tõtelte kõik olli nii, niga nõid oll ütelnu: wari olli ütsinda saina pääl näta. Kuningatütar karas warju manu, haras teda ja – nenarätt olligi käen.

Nüid olli Peep jälle kõigile näta. Häbi perast es tiia ta kohe ommi silmi heita. Pääleki sai ta kuningatütre sulastest tubliste läbi wemmitus ja sis üle läwe wälla saadetus.

Kurwalt kõndse nüid Peep ütsi mulitsast tõiste. Wiimate istse ta ütte paika pengi pääle maha. Sääl pandse ta kogemata käe karmanni, kost ta unustuse jäänu jahi sarwe wälla tõmmar. Sellä kogemata lõiduse üle sai Peep wäega rõõmsas, sest ta tiidse kui suurt kassu see sarw wõi temale tuuwa.